

[https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-9\(16\)-329-341](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-9(16)-329-341)

Марія Яшарова

кандидат юридичних наук, доцент кафедри інтелектуальної власності та приватного права,

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

м. Київ, Україна,

<https://orcid.org/0000-0001-7648-8514>

Марія Матюшенко

магістр інтелектуальної власності,

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

м. Київ, Україна,

<https://orcid.org/0000-0003-0999-9108>

КІБЕРСКВОТИНГ ЯК ВИД НЕДОБРОСОВІСНОГО ВИКОРИСТАННЯ ДОМЕННОГО ІМЕНІ

Анотація. Зважаючи на факт того, що більша частина нашого життя сьогодні зосереджена в Інтернеті ми можемо бачити зростання ідентифікації окремих видів діяльності шляхом реєстрацій доменних імен. Подібно до торговельних марок, доменні імена дозволяють компаніям встановлювати важливий зв'язок із споживачами та можуть служити для визначення джерела продуктів і послуг компанії. Однак, на відміну від торговельних марок, доменні імена здебільшого надаються виключно в порядку черги без урахування існуючих прав на торговельні марки. Так званий підхід за принципом «перший прийшов, перший обслужив» створив сприятливий ґрунт для заповзятливих і технічно підкованих зловмисників для отримання прибутку від чужих знаків і доброї волі шляхом «кіберсквотингу», тобто реєстрації як доменних імен добре відомих торговельних марок.

Як свідчить Європейський досвід кіберсквотинг в більшості випадках розглядається як прояв недобросовісної конкуренції з використанням чужих прізвищ, псевдонімів відомих осіб, назв державних органів, установ, організацій чи назв товарів які захищені авторськими правами. Доменні імена мають складну правову природу, тобто схожість з засобами індивідуалізацією

об'єктів інтелектуальної власності (торговельна марка, комерційне(фірмове) найменування чи географічне походження товару) потім може призвести до правових колізій, які пов'язані з виключними правами на інші схожі об'єкти права інтелектуальної власності і тому посилюють увагу науковців що потім викликає актуальність для дослідження кіберсквотингу та відповідно пошук різних підходів в судовій практиці вирішення спорів пов'язаних с доменними іменами.

Отже, виходячи з того, що за відсутності єдиного підходу і багатоманітності думок інших науковців спонукають до дослідження ролі доменних імен в Інтернеті які пов'язані з порушенням виключних прав на інші об'єкти інтелектуальної власності через призму «кіберсквотингу».

Ключові слова: кіберсквотинг, доменне ім'я, вирішення спорів щодо доменного імені, торгова марка, тайпсквотинг, галузевий кіберсквотинг, зворотне захоплення, домейнінг, ICANN, UDRP.

Maria Yasharova

*Candidate of Law Sciences, Associate Professor of the Department of
Intellectual Property and Private Law
National Technical University of Ukraine «Ihor Sikorsky Kyiv Polytechnic
Institute»
Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0001-7648-8514>*

Maria Matyushenko

*Master of intellectual property National Technical University of Ukraine «Ihor
Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute»
Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0003-0999-9108>*

CYBERSQUATTING AS A FORM OF UNFAIR DOMAIN NAME USE

Abstract. Given the fact that most of our lives today are centered on the Internet, we can see the growth of identification of certain activities through domain name registrations. Like trademarks, domain names allow companies to make an important connection with consumers and can serve to identify the source of a company's products and services. However, unlike trademarks, domain names are mostly granted on a first-come, first-served basis without regard to existing

trademark rights. The so-called first-come, first-served approach has created fertile ground for enterprising and tech-savvy criminals to profit from other people's marks and goodwill by "cybersquatting" that is, registering well-known trademarks as domain names.

As the European experience shows, cybersquatting is considered in most cases as a manifestation of unfair competition with the use of other people's surnames, pseudonyms of famous persons, names of state bodies, institutions, organizations or names of goods that are protected by copyright. Domain names have a complex legal nature, i.e. similarity with the means of individualization of intellectual property objects (trademark, commercial (brand) name or geographical origin of goods) can then lead to legal conflicts, which are associated with exclusive rights on other similar objects of intellectual property law and therefore increase the attention of scientists, which then causes relevance for the study of cybersquatting and, accordingly, the search for different approaches in the judicial practice of resolving disputes related to domain names.

So, based on the fact that in the absence of a unified approach and diversity of opinion, other scientists are prompted to study the role of domain names on the Internet, which are associated with the violation of exclusive rights to other intellectual property objects through the prism of "cybersquatting".

Keywords: cybersquatting, domain name, domain name dispute resolution, trademark, typesquatting, industry cybersquatting, reverse takeover, domaining, ICANN, UDRP.

Постановка проблеми. Наразі роль Інтернету в нашому житті має велике значення, а особливо сприяє розвитку економічних відносин, де дана глобальна система дозволила встановити взаємовигідні відносини, забезпечивши спільну інтеграцію різних секторів. Крім того, взаємодія суб'єктів, що використовують Інтернет, дозволяє легко ідентифікувати інформаційні ресурси, які надають доменні імена. Водночас міжнародні торговельні відносини також розвивалися завдяки цій глобальній системі, проте, це, у свою чергу, створило сприятливе середовище для зловживанням подібного роду наданням послуг, що спонукало до розвитку такого явища як «кіберсквотинг».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Досліджувана тематика знаходить своє відображення в працях багатьох авторів-науковців, зокрема, Петрів М., Булат Н., Яцик Т., Шкелебей В., де лише фрагментарно висвітлено питання кіберсквотингу як особливого виду недобросовісного використання доменного імені та одного із видів порушення прав інтелектуальної власності.

Метою статті є комплексне дослідження формування специфічного підходу та розумінні явища кіберсквотингу як елементу порушення прав інтелектуальної власності, де поняття, фактори та нормативно-правову

характеристику слід розглядати в контексті національної та міжнародної практики.

Виклад основного матеріалу. Ні для кого не секрет, що законодавці, юристи та організації, незважаючи на багаторічні зусилля, продовжують шукати рішення складних правових проблем, породжених Всесвітньою павутиною (унікальним інноваційним рішенням), яке дозволяє мільярдам людей здійснювати миттєвий обмін інформацією. Так, мало хто знає, проте, перше доменне ім'я, «symbolics.com», було зареєстровано майже 40 років тому 15 березня 1985 року та належало одній компанії студентів із Кембриджу [1].

Дедалі із подальшим розвитком мережі Інтернет ми можемо побачити, що кількість реєстрацій доменних імен різко зростає, де на сьогодні чіткої цифри встановити не можливо. Подібно до торговельних марок, доменні імена дозволяють компаніям встановлювати важливий зв'язок із споживачами та можуть служити для визначення джерела продуктів і послуг компанії. Однак, на відміну від торговельних марок, доменні імена здебільшого надаються виключно в порядку черги без урахування існуючих прав на торговельні марки. Так званий підхід за принципом «перший прийшов, перший обслужив» створив сприятливий ґрунт для заповзятливих і технічно підкованих зловмисників для отримання прибутку від чужих знаків і доброї волі шляхом «кіберсквотингу», тобто реєстрації як доменних імен добре відомих торговельних марок.

Так, формально поняття «кіберсквотингу» встановлюється як один із способів заробітку в інтернеті шляхом реєстрації різних доменних імен, близьких до написання з назвами корпоративних брендів, популярних сайтів або певної торговельної марки з метою подальшого недобросовісного використання або перепродаж [2]. Даний термін, безсумнівно, є розширенням юридичного визначення «squatter» («сквоттер»), яке, очевидно, вперше було використано в 1785 році для опису «того, хто оселяється на певній території без права власності, титулу чи сплати орендної плати» [3].

Зокрема, однією із найдавніших судових згадок про «кіберсквотинг» є висновок Окружного суду США Центрального округу Каліфорнії у справі Avery Dennison Corporation проти Джеррі Самптона від 1998 року. Слід відзначити що, дана справа виникла ще до появи Єдиної політики вирішення спорів щодо доменних імен (Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy, далі - UDRP) та стосувалася суперечки доменних імен <avery.net> і <dennison.net>, які були ідентичними двом торговельним маркам, що належали позивачу. У цій справі суддя постановив своє рішення такими словами: «Відповідачі є «кіберсквоттерами» в цілком прямому розумінні даного терміну. Вони зареєстрували понад 12 000 імен доменів в Інтернеті не для власного використання, а для того, щоб запобігти іншим використовувати ці імена без згоди відповідачів. Як і всі «кіберсквоттери», обвинувачені просто «сидять

навпочіпки» на своїх зареєстрованих доменних іменах, доки хтось інший не захоче ними скористатися. Як і всі «кіберсквоттери», обвинувачені узурпують усі прийняті значення своїх доменних імен, щоб запобігти використанню іншими доменними іменами в будь-якому з прийнятих значень. І як і всі «кіберсквоттери», обвинувачені прагнуть отримати фінансову віддачу, вимагаючи певну ціну, перш ніж дозволити іншим використовувати доменні імена, на яких вони вирішили «сквотувати» [4].

Невдовзі після рішення у справі Avery Dennison інший суд США у суперечці щодо доменного імені <sportys.com> постановив, що «кіберсквоттинг» передбачає реєстрацію доменних імен добре відомих торговельних марок не їх власниками з метою перепродажу їх безпосереднім правоволодільцям» [5].

Невдовзі за цими рішеннями в 1999 році був прийнятий Закон про захист прав споживачів проти кіберсквоттингу (The AntiCybersquatting Consumer Protection Act, далі - АСРА) , який доповнив секцію 43 Закону Ленхама, присвяченого торговельним маркам, підсекцією (d) «Запобігання кіберпіратства» («Cyberpiracy prevention»), безумовно, перший закон США (якщо не перший закон, який би регулював вирішення подібного роду виникнення суперечок), у змісті якого було формально встановлено визначення терміну «кіберсквоттинг». Документом визначено кіберсквоттинг як «несанкціоновану реєстрацію або використання торговельних марок як імен доменів в Інтернеті або інших ідентифікаторів онлайн-розташувань» [6].

Паралельно на ряду із АСРА в 1999 році для боротьби із діяльністю кіберсквоттерів Інтернет-корпорацією з присвоєння імен та номерів (англ. Internet Corporation for Assigned Names and Numbers, далі – ICANN) спільно із Всесвітньою організацією інтелектуальної власності (далі – ВОІВ) було створено Уніфіковану політику вирішення спорів доменних імен (UDRP), де в справі щодо доменного імені <edwardvanhalen.com> , одній із найперших справ в рамках UDRP, згадується поняття «кіберсквоттингу». Зокрема, скарга була подана відомим музикантом Ван Халеном, де було зазначено, що ця нова політика суперечок «не розроблена для боротьби з порушенням прав на торговельну марку в Інтернеті або навіть сумнівні випадки кіберсквоттингу, скоріше, образливого, недоброчесного кіберсквоттингу». Але, що цікаво, рішення не дає визначення кіберсквоттингу [7].

З роками «кіберсквоттинг» став популярним терміном. Він використовувався у майже 4000 рішеннях щодо доменних імен у ВОІВ. Сьогодні в рішеннях UDRP часто згадується кіберсквоттинг вже як звичайна практика, де з плином часу даний термін видозмінився та з'явилась низка видів, зокрема, розрізняють:

1) галузевий кіберсквоттинг (розглядається відповідна реєстрація за видами діяльності та/або послуг, де перевагами виступає прямий потік

користувачів брендовість та престижність, відсутність відчуження домену за порушення прав, можливість перекупки імені на аукціонах. Наприклад: www.neftyanika.ua, www.lesprom.ua);

2) **брендовий кіберсквотинг** (реєстрація доменних імен, засобів, які охороняються законом та містять популярні товарні знаки, фірмові найменування. Наприклад: www.coca-cola.ua, www.sprite.ua);

3) **іменний кіберсквотинг** (домени, реєстрація яких співпадає із іменами відомих людей. Наприклад: www.ladygaga.ua);

4) **географічний кіберсквотинг** (реєстрація у вигляді географічних назв. Наприклад: www.kyiv.ua);

5) **захисний кіберсквотинг** (реєстрація легальним власником популярного сайту (торговельного знаку) доменних імен близьких, співзвучних, схожих, зв'язаних за змістом з його власним доменним ім'ям);

б) **тайпсквотинг** (реєстрація доменних імен, близьких за написанням з адресами популярних сайтів у розрахунку на помилку частини користувачів)[2].

Крім того, деякими авторами [8] вирізняють появу нових видів кіберсквотингу серед яких **біт-сквотинг** (реєстрація і продаж доменних імен, запис яких у двійковій системі числення на один біт відрізняється від оригінального імені (наприклад: символ *r* і *2* у двійковій системі мають вигляд 1110010 і 0110010). Цим користуються кіберсквотери, розраховуючи на помилки модулів оперативної пам'яті DNS-серверів) та **продаж коротких доменних імен** (два, три, чотири символи в доменному імені є дуже доречні. Велику роль у визначенні ціни, за якою можна перепродати домен, відіграє його лексичне значення).

Як і кожна протиправна діяльність кіберсквотинг має її безпосередніх виконавців – кіберсквоттерів, дії яких містять просту першопричину, яка висвітлюється в економічному еквіваленті, а саме доменні імена із високим трафіком. Для прикладу на рис.1 [9] можна прослідкувати як відбувається процес пошуку бажаного об'єкту. Так, наприклад, суб'єкт отримав список активних доменних імен протягом заданого конкретного періоду через пасивні записи DNS, надані оператором протягом 5 років, і активні записи DNS протягом 1 року. Крім того, є 4 чорні списки імен загальнодоступних доменів та інформація загальнодоступних SSL сертифікатів. Суть полягає в тому, щоб перевірити, чи доменне ім'я містить повне ім'я добре відомого бренду, торговельної марки, імені, тощо; де потім для кожного заданого значення буде відображено значення за заданим критерієм. Слід відзначити, що для, наприклад, тайпсквотингу даний спосіб міститиме обмеження, адже останній використовує випадковий трафік, так як от інші види містять постійну взаємодію із користувачами, що надає більший спектр щодо здійснення

протиправних дій. Так, в свою чергу, можемо прослідкувати, що поточна існуюча система виявлення шкідливих доменних імен не дуже ефективна, адже, не враховують окремі елементи тих чи інших видів явища кіберсквотингу, апелюючи це на сучасні глобальні чинники. Зокрема, навіть ВОІВ чітко відзначає негативну тенденцію збільшення випадків кіберсквотингу, де у 2020 році в порівнянні із 2019 розгляд подібного роду справ зріс на 11% [10].

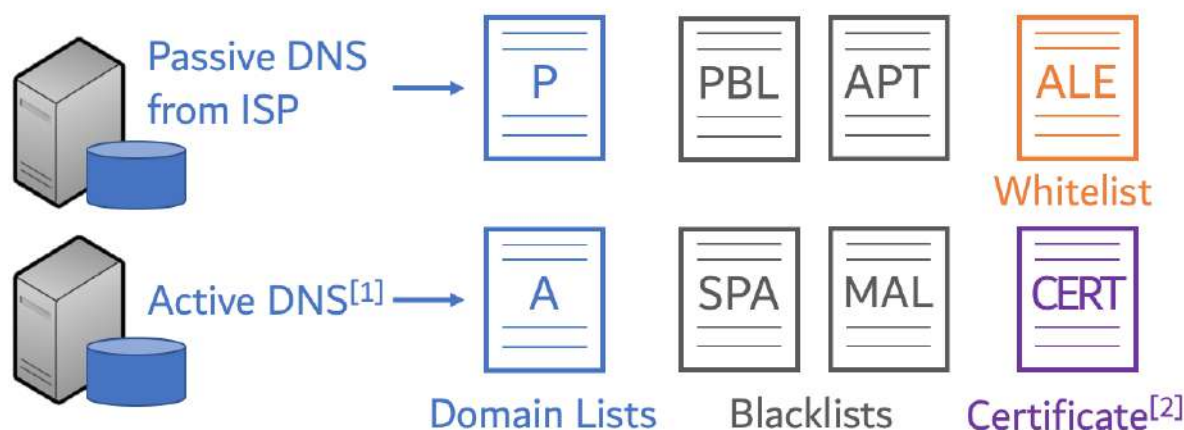

Рис.1. Збір даних кіберсквоттером щодо потенційно використовуваного доменного імені

Таким чином, враховуючи тенденційне видозмінення явища кіберсквотингу в одному із своїх звітів щодо врегулювання питань захисту доменних імен ВОІВ висвітлили, що слід розширяти поняття «кіберсквотинг» та/або «кіберсквоттер», адже в них закладено цілу низку значень таких як от багаточисельна реєстрація доменних імен, здійснення спекуляцій та перепродаж доменних імен. Натомість, було запропоновано ввести новий термін «недобросовісна реєстрація доменного імені», що значно розширило спектр значення та в свою чергу надало чітке розмежування умов, за яких ми можемо встановити чіткий факт порушення, а саме: схожість доменного імені із торговельною маркою, на яке заявник має право; відсутність у власника доменного імені законних прав чи інтересів щодо доменного імені; недобросовісне використання зареєстрованого доменного імені[11].

Так, для України кіберсквотинг постає маловрегульованим явищем в аспекті законодавчого врегулювання, судової практики та науково-теоретичного обґрунтування. Проте, ми можемо розглянути дане питання, опираючись на існуючі нормативно-правові акти, які певним чином регулюють окремі аспекти становлення даного явища. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про телекомунікації» домен – частина ієрархічного адресного простору мережі Інтернет, яка має унікальну назву, що її ідентифікує, обслуговується групою серверів доменних імен та централізовано адмініструється [12].

Слід визначити, що основні доменні зони в Україні це **.com.ua** та **.ua**. Для реєстрації домену слід мати торговельну марку, де вартість встановлюється відповідно до того який термін реєстрації. Проте, практика показує. Що нині існуючі «Правила домена UA» містять деякі прогалини та/або безпосередньо висвітлюють певну безконтрольність у виконавчих органах щодо питань прав інтелектуальної власності. Зокрема, цікавим кейсом саме в межах України виступає випадок, де в період з 2005 по 2008 громадянин України Олег Богатов зареєстрував близько 100 торговельних марок, де в його руках опинились доменні імена другого рівня (**.ua**), які співпадали із загальновідомими брендами.

Тому, хоч і безпосередньо питання кіберсквотингу в Україні прямо не визначено, проте, дане питання як законодавчо так і більшістю науковцями [13, 14] запропоновано врегульовувати виходячи із положень недобросовісної конкуренції. Зокрема, правовим підґрунтям щодо врегулювання питання торговельну марку, комерційне (фірмове найменування та інших у разі протиправного їх використання в назві доменного імені слід вважати книгу 4 ЦКУ. Також до нормативно-правового регулювання слід віднести Постанова Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку підключення до глобальних мереж передачі даних" від 12 квітня 2002 р. N 522; Рішення Європейського суду з прав людини від 18 вересня 2007 р. у справі ТОВ Паеффген проти Німеччини за заявами № № 25379/04, 21688/05, 21722/05 і 21770/05 (Paeffgen GmbH v. Germany). Крім того, законодавцями також було встановлено пріоритет прав на знаки для товарів і послуг над правами на доменні імена [15].

Проте, всі вище вказані аспекти врегулювання питання кіберсквотингу не можливо назвати успішною «пілюлею», адже по-перше, охоплюється поняття лише в частині брендового кіберсквотингу, що надає змогу зловживання через інші загальновідомі види даного явища; по-друге, обрамленість положень суперечить справедливому захисту прав та законних інтересів суб'єктів реєстрації доменних імен.

В даному випадку доцільним розглядається юрисдикційний спосіб захисту, який як показує практика виступає рушієм врегулювання конфліктів, які виникають виходячи із явища кіберсквотингу. Так, згідно з ч. 1 ст. 56 Закону України «Про телекомунікації» адміністрування адресного простору українського сегмента мережі Інтернет здійснюється уповноваженою організацією для: створення реєстру доменних назв і адрес мережі українського сегмента мережі Інтернет; створення реєстру доменних назв у домені **.UA**; створення та підтримки автоматизованої системи реєстрації та обліку доменних назв і адрес українського сегмента мережі Інтернет; забезпечення унікальності, формування та підтримки простору доменних назв другого рівня в домені **.UA**;

створення умов для використання адресного простору українського сегмента мережі Інтернет на принципах рівного доступу, оптимального використання, захисту прав споживачів послуг Інтернет та вільної конкуренції; представництва та захисту у відповідних міжнародних організаціях інтересів споживачів українського сегмента мережі Інтернет. Відповідно до ч. 3 ст. 56 Закону України «Про телекомунікації» адміністрування адресного простору мережі Інтернет у домені .UA здійснюється недержавною організацією, яка утворюється самоврядними організаціями операторів/провайдерів Інтернет та зареєстрована відповідно до міжнародних вимог [12].

Як свідчить судова практика Вищого господарського суду України, належними відповідачами у справах про захист прав інтелектуальної власності, порушених внаслідок реєстрації і використання імен доменів, є реєстрант, тобто особа, в інтересах якої було зареєстровано доменне ім'я із застосуванням спірних знаків для товарів і послуг. Зокрема, статті 1 та 56 Закону України «Про телекомунікації» дає підстави для висновку про те, що оскільки діяльність з адміністрування доменних імен передбачає здійснення реєстраційних функцій та забезпечення умов доступу абонентів до відповідних телекомунікаційних послуг, особа, яка здійснює лише делегування та адміністрування доменних назв, не є фактичним користувачем делегованих доменних імен, оскільки реєстрація домену є, по суті, внесенням обумовленої інформації до реєстраційної бази даних, а не власне використанням такого домену [12].

Тобто для правильного вирішення спорів, пов'язаних із порушенням прав інтелектуальної власності на знаки для товарів і послуг шляхом використання їх найменувань в іменах доменів, необхідно встановити безпосереднього держателя спірних доменних імен, тобто особу, в інтересах якої було зареєстровано доменне ім'я із застосуванням спірних знаків для товарів і послуг. (Правова позиція Вищого господарського суду України, постанова від 14.03.2006 у справі № 21/71).

Відповідно до ст. 16 Закону «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», реєстратор доменного імені, тобто, суб'єкт господарювання, який надає реєстранту послуги, необхідні для технічного забезпечення делегування і функціонування доменного імені, не здійснює використання торгового знаку, що належить третім особам, оскільки особою, яка здійснює користування і розпорядження певним доменним іменем є реєстрант, а не реєстратор, крім випадків поєднання реєстратора та реєстранта в одній особі [15].

Господарські суди зазвичай вірно застосовують приписи процесуального законодавства, враховують зміст правовідносин адміністратора, реєстратора та реєстранта.

Так, у справі № 12/25-20/334 за позовом Гугл. Інк. (Google Inc.) до ТОВ "ГОУ ОГЛЕ", ТОВ "Хостмайстер" про припинення порушення прав

інтелектуальної власності на комерційне найменування, Київський апеляційний господарський суд у своїй постанові від 21.02.2011 р. слушно звернув увагу на наступне: «Згідно з частиною 2 статті 56 Закону України "Про телекомунікації" адміністрування адресного простору українського сегмента мережі Інтернет здійснюється уповноваженою організацією.

ТОВ "Хостмайстер" є організацією, уповноваженою здійснювати адміністрування домену .UA, що підтверджується, зокрема, Угодою № 1/2001 про передачу адміністративних повноважень від 25.03.2001 р., укладеною між Кохманюком Дмитром Сергійовичем та Свиридовим Ігорем Анатолійовичем, які отримали повноваження з управління доменом .UA згідно правил ICANN, що підтверджується відомостями з реєстраційної бази даних IANA/ICANN в записі про домен .UA, які містяться у матеріалах справи, з однієї сторони, та Відповідачем 2, з іншої сторони, та не заперечується самим Відповідачем 2. У відповідності зі статутом ТОВ "Хостмайстер" визначений його предмет діяльності, що включає створення організаційних, технічних, економічних, інформаційних та інших умов для забезпечення реєстрації доменних імен суб'єктами українського сегменту мережі Інтернет та підтримка функціонування цих доменних імен в глобальній мережі. Частина 4 статті 56 Закону України "Про телекомунікації" встановлює, що утворення адресного простору, розподіл і надання адрес, маршрутизація інформації між адресами здійснюються відповідно до міжнародних вимог. Таким чином, ТОВ "Хостмайстер" як адміністратор домену в українському сегменті мережі Інтернет зобов'язаний дотримуватись міжнародних стандартів у сфері Інтернет» [16].

Таким чином, враховуючи вищевказане, слід приєднатися до думки більшості науковців, які виступають за приєднання до концепції та/або інтегрування положень до українського законодавства добросовісності, закладеної в UDRP, яка чітко визначає природу кіберсквотингу та способи боротьби з нею. Крім того, вбачається що створення уніфікованої системи реєстрації доменних імен у зоні .UA, яка відповідає світовим стандартам дозволила б значно підвищити привабливість та статусність доменної зони .UA.

Висновки. Отже, під явищем кіберсквотингу розуміється зловмисна реєстрація, торгівля або використання доменних імен в Інтернеті з метою отримання прибутку від існуючої торговельної марки або ж існуючого доменного імені, що належить іншому суб'єктові. Перспективним варіантом вирішення доменних суперечок (запобігання поширенню явища кіберсквотингу) в Україні бачиться у можливості використання юрисдикційної процедури вирішення спорів та приєднанні до концепції UDRP. Проте, як було висвітлено в межах даного дослідження для того, щоб подібні практики почали працювати, то слід взяти низку практичних заходів, а саме:

1) внести зміни до Правил реєстрації доменних імен у зоні .UA, які передбачали б відповідні позасудові процедури вирішення спірних ситуацій;

2) розглянути існуючу законодавчу базу на предмет безпосереднього врегулювання питання кіберсквотингу, де слід враховувати усі аспекти існуючого явища.

Крім того, аналіз існуючої міжнародної практики показав, що існуючі постулати не містять чіткого алгоритму дії запобігання виникнення нових видів явища кіберсквотингу, де не враховується характер діяльності, яка впливає із алгоритмів пошуку доменних імен та SSL сертифікатів.

Література:

1. 100 найстаріших доменів .com, зареєстрованих в Інтернеті. The life and times of the forrester. URL: <https://theforrester.wordpress.com/2007/08/13/the-100-oldest-domains-on-the-internet/>.

2. Ходаківський Є.І., Якобчук В.П., Литвинчук І.Л. Інтелектуальна власність: економіко-правові аспекти: навчальний посібник Київ : Центр учбової літератури. 2014. С. 46.

3. Definition of "squatter". Merriam-Webster English vocab. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/squatter#h1>.

4. Avery Dennison Corporation , Plaintiff, v. Jerry SUMPTON, et al., Defendants No. CV 97-407 JSL. United States District Court, C.D. California. March 16, 1998. URL: <https://cyber.harvard.edu/property00/domain/AveryD.html>.

5. Sporty's Farm L.l.c., Plaintiff-counter-defendant-appellant-cross-appellee, v. Sportsman's Market, Inc. Third-party-defendant- Appellee, 202 F.3d 489 (2d Cir. 2000). URL: <https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/F3/202/489/592632/>.

6. Anticybersquatting Consumer Protection Act (ACPA) Claims. (1999). URL: <https://repository.law.uic.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1120&context=jitpl#:~:text=In%201999%2C%20Congress%20passed%20the,and%20abusive%20registration%20of%20distinctive>.

7. Edward Van Halen v. Deborah Morgan. (2000). WIPO Arbitration and Mediation Center. Case No. D2000-1313. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-1313.html>.

8. Юлія Кордунова, Наталія Кухарська. Кіберсквотинг — доменне рейдерство. Львівський державний університет безпеки життєдіяльності. Львів. URL: https://sci.ldubgd.edu.ua/bitstream/123456789/4554/1/%D0%9A_9.pdf.

9. Лу Чаої. Фальшивка під очима: вимірювання комбосквотингу (кіберсквотинг). CCS 2017. 2017. URL: <https://www.inforsec.org/wp/?p=2486>.

10. WIPO's Anti-"Cybersquatting" Service Surpasses 50,000 Cases amid COVID-19 Surge (2020). WIPO. PR/2020/869. URL: https://www.wipo.int/pressroom/en/articles/2020/article_0026.html#:~:text=The%20COVID%2D19%20pandemic%20has,the%20same%20period%20during%202019.

11. The Recognition of Rights and the Use of Names in the Internet Domain Name System. Report of the Second WIPO Internet Domain Name Process (2001). WIPO. URL: <https://www.wipo.int/export/sites/www/amc/en/docs/report-final2.pdf>.

12. Закон України «Про телекомунікації» №1280-IV від 18.11.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1280-15#Text>.

13. Петрів М.В. Кіберсквотинг як вид недобросовісної конкуренції. Матеріали науково-практична конференція «Актуальні проблеми інтелектуального, інформаційного та ІТ права» м. Львів, 17-18 травня 2019 р. С.125-127. URL: <http://surl.li/cqazd>.

14. Yatsyk T.P., Shkelebei V.A. Investigation of new forms of cyber crime (phishing and cybersquatting)/ Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право. 2018. Вип. 53. Т. 2. С. 121–123. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/30706/1/INVESTIGATION%20OF%20NEW%20FORMS%20OF%20CYBER%20CRIME.pdf>.

15. Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг». № 3689-ХІІ від 15.12.1993р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3689-12>.

16. Постанова Вищого Господарського суду України щодо розгляду касаційної скарги компанії “Гугл Інк.” (Google Inc.), Сполучені Штати Америки на ухвалу Київського апеляційного господарського суду від 17.03.2009. № 12/25 від 23.06.2009. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/4032434>.

References:

1. 100 najstarishih domeniv .com, zareastrovanih v Interneti. The life and times of the forrester [The 100 oldest .com domains registered on the Internet. The life and times of the forrester]. *theforrester.wordpress.com* Retrieved from <https://theforrester.wordpress.com/2007/08/13/the-100-oldest-domains-on-the-internet/> [in Ukrainian].

2. Hodakivs'kij, Є.І., Jakobchuk, V.P., Litvinchuk I.L. (2014). *Intelektual'na vlasnist': ekonomiko-pravovi aspekti [Intellectual property: economic and legal aspects]*. Київ : Centr uchbovoї literaturi [in Ukrainian].

3. Definition of “squatter”. Merriam-Webster English vocab. *www.merriam-webster.com* Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/squatter#h1>. [in English].

4. Avery Dennison Corporation , Plaintiff, v. Jerry SUMPTON, et al., Defendants No. CV 97-407 JSL. United States District Court, C.D. California. March 16, 1998. Retrieved from <https://cyber.harvard.edu/property00/domain/AveryD.html> [in English].

5. Sporty's Farm L.I.c., Plaintiff-counter-defendant-appellant-cross-appellee, v. Sportsman's Market, Inc. Third-party-defendant- Appellee, 202 F.3d 489 (2d Cir. 2000). Retrieved from <https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/F3/202/489/592632/> [in English].

6. Anticybersquatting Consumer Protection Act (ACPA) Claims. (1999). Retrieved from <https://repository.law.uic.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1120&context=jitpl#:~:text=In%201999%2C%20Congress%20passed%20the,and%20abusive%20registration%20of%20distinctive> [in English].

7. Edward Van Halen v. Deborah Morgan. (2000). WIPO Arbitration and Mediation Center. Case No. D2000-1313. Retrieved from <https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-1313.html> [in English].

8. Julija Kordunova, Natalija Kuhars'ka. Kiberskvoting — domenne rejderstvo. L'vivs'kij derzhavnij universitet bezpeki zhittedijal'nosti. L'viv. Retrieved from https://sci.ldubgd.edu.ua/bitstream/123456789/4554/1/%D0%9A_9.pdf [in English].

9. Lu, Chaoi. Fal'shivka pid ochima: vimirjuvannja komboskvotingu (kiberskvoting). CCS 2017. 2017. *www.inforsec.org* Retrieved from <https://www.inforsec.org/wp/?p=2486> [in Ukrainian].

10. WIPO's Anti-"Cybersquatting" Service Surpasses 50,000 Cases amid COVID-19 Surge (2020). WIPO. PR/2020/869. *www.wipo.int* Retrieved from https://www.wipo.int/pressroom/en/articles/2020/article_0026.html#:~:text=The%20COVID%2D19%20pandemic%20has,the%20same%20period%20during%202019 [in English].

11. The Recognition of Rights and the Use of Names in the Internet Domain Name System. Report of the Second WIPO Internet Domain Name Process (2001). WIPO. *www.wipo.int* Retrieved from <https://www.wipo.int/export/sites/www/amc/en/docs/report-final2.pdf> [in English].

12. Zakon Ukraїni «Pro telekomunikacii» [The Law of Ukraine "On Telecommunications"]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua* Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1280-15#Text>. literaturi [in Ukrainian].

13. Petriv, M.V. Kiberskvoting jak vid nedobrosovisnoï konkurencii. Materiali naukovopraktichna konferencija «Aktual'ni problemi intelektual'nogo, informacijnogo ta IT prava» m. L'viv, 17-18 travnja 2019 r. S.125-127. Retrieved from <http://surl.li/cqazd> [in Ukrainian].

14. Yatsyk, T.P., Shkelebei, V.A. (2018) Investigation of new forms of cyber crime (phishing and cybersquatting) [Investigation of new forms of cyber crime (phishing and cybersquatting)]. *Naukovij visnik Uzhgorods'kogo nacional'nogo universitetu. Serija: Pravo - Scientific Bulletin of the Uzhhorod National University. Series: Law*, 53, 2, 121–123. Retrieved from <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/30706/1/INVESTIGATION%20OF%20NEW%20FORMS%20OF%20CYBER%20CRIME.pdf>.

15. Zakon Ukraïni «Pro ohoronu prav na znaki dlja tovariv i poslug». [Law of Ukraine "On protection of rights to signs for goods and services"].(n.d). zakon.rada.gov.ua Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3689-12> [in Ukrainian].

16. Postanova Vishhogo Gospodars'kogo sudu Ukraïni shhodo rozgljadu kasacijnoï skargi kompanii “Gugl Ink.” (Google Inc.), Spolucheni Shtati Ameriki na uhvalu Kiïvs'kogo apeljacijnogo gospodars'kogo sudu vid [Resolution of the Higher Commercial Court of Ukraine regarding the consideration of the cassation appeal of the company "Google Inc." (Google Inc.), United States of America by decision of the Kyiv Commercial Court of Appeal].reyestr.court.gov.ua <https://reyestr.court.gov.ua/Review/4032434> [in Ukrainian].